

591

BESLUIT van 16 oktober 1968, houdende wijziging van de algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de artikelen 8, tweede lid, 9, 10, 13, eerste lid, 24, 30, 47, tweede lid, en 93 van de Ziekenfondswet van 4 januari 1966, Stb. 3 (Verstrekkingsbesluit ziekenfondsverzekering).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid van 15 juli 1968, Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid, Hoofdafdeling Gezondheidszorg I, Afdeling MGZ/I, no. 104291;

Gelet op de artikelen 8, tweede lid, 9, 10, 13, eerste lid, 24, 30, 47, tweede lid, en 93 van de Ziekenfondswet (Stb. 1964, 392);

De Raad van State gehoord (advies van 7 augustus 1968, no. 41);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid van 3 oktober 1968, Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid, Hoofdafd. Verzekeringen en Inrichtingswezen, Afd. Verzekeringen, No. 107.097;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

In het Verstrekkingsbesluit ziekenfondsverzekering (Stb. 1966, 3) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. artikel 1, onder c, wordt gelezen als volgt:

c. „tandarts-specialist”: een tandarts, die is ingeschreven in het Specialistenregister voor mondheelkunde en chirurgische prothetiek, dan wel in het Specialistenregister voor dento-maxillaire orthopaedie van de Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde;

b. artikel 2, onder e, wordt gelezen als volgt:

e. opnemings en verder verblijf in ziekenhuizen en inrichtingen voor psychiatrische dagbehandeling;

c. in artikel 2 wordt de komma na het woord „kraamzorg” vervangen door een puntkomma, waarna wordt tussengevoegd:

i. hulp in een audiologisch centrum,;

d. in artikel 7, eerste lid, sub a, onder 5, worden de woorden „regulatie van het gebit” vervangen door: kaakorthopaedische hulp;

e. artikel 7, eerste lid, sub b, wordt gelezen als volgt:

b. door een tandarts-specialist te verlenen hulp;

f. artikel 12 wordt gelezen als volgt:

Artikel 12. 1. Opnemings en verder verblijf in een ziekenhuis omvatten, met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 13 en 14, genees-, heel- en verloskundige onderzoek, genees-, heel- en verloskundige behandeling en verpleging in de omvang en onder de voorwaarden, nader door Onze Minister vast te stellen.

2. Opnemings en verder verblijf in een inrichting voor psychiatrische dagbehandeling omvatten, met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 13 en 19, geneeskundig onderzoek, geneeskundige behandeling en verpleging in de omvang en onder de voorwaarden, nader door Onze Minister vast te stellen.;

g. artikel 13 wordt gelezen als volgt:

Artikel 13. Voor opnemings en verder verblijf in ziekenhuizen en inrichtingen voor psychiatrische dagbehandeling dient een opnemingsindicatie te bestaan.

Onze Minister bepaalt wat onder een opnemingsindicatie wordt verstaan.;

h. artikel 14 wordt gelezen als volgt:

Artikel 14. 1. Opnemings en verder verblijf in een ziekenhuis houden in plaatsing in de laagste klasse en voor de duur van ten hoogste een periode van één jaar per opnemings-

2. Onder een periode van één jaar wordt verstaan een ononderbroken periode van 365 verpleegdagen, doorgebracht in een of meer ziekenhuizen, met dien verstande, dat een onderbreking van niet langer dan 30 dagen niet als onderbreking wordt beschouwd.

3. Onderbrekingen wegens weekeinde- en vakantieverlof tellen mee bij de berekening van de 365 verpleegdagen, in tegenstelling tot de overige onderbrekingen.

4. Het ziekenhuis moet als zodanig door Onze Minister zijn erkend, of voorlopig erkend. Al hetgeen de erkenning betreft wordt door Onze Minister geregeld.;

i. artikel 15 verval. Een nieuw artikel 15 wordt ingevoegd, luidende:

Artikel 15. Het bepaalde in artikel 14 is niet van toepassing ingeval:

1. de periode van één jaar is verstreken en een nieuwe opnemings binnen 30 dagen noodzakelijk is, of

2. nog geen 6 maanden zijn verstreken na een voorafgaand verblijf in een ziekenhuis ten laste van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Stb. 1967, 655), of

3. anderszins dan onder 1 en 2 bedoeld aanspraak bestaat op opnemings en verder verblijf in een ziekenhuis krachtens de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.

j. de artikelen 16, 17 en 18 vervallen;

k. artikel 19 verval. Een nieuw artikel 19 wordt ingevoegd, luidende:

Artikel 19. 1. Opnemings en verder verblijf in een inrichting voor psychiatrische dagbehandeling houden in plaatsing in de laagste klasse en voor de duur van ten hoogste een periode van negentig aaneengesloten behandeldagen.

2. De inrichting voor psychiatrische dagbehandeling moet als zodanig door Onze Minister zijn erkend, of voorlopig erkend. Al hetgeen de erkenning betreft, wordt door Onze Minister geregeld.

l. een nieuw artikel wordt ingevoegd, luidende:

Artikel 30a. 1. Voor de toepassing van artikel 14, tweede en derde lid, worden, in de gevallen waarin verzekerden op 1 april 1968 reeds met een in artikel 13 bedoelde opnemingsindicatie in een ziekenhuis verblijven, de vóór 1 april 1968 genomen aansluitende verpleegdagen meegeteld.

2. Voor de toepassing van artikel 14, tweede en derde lid, worden, in de gevallen waarin verzekerden vóór 1 mei 1968 met een in artikel 13 bedoelde opnemingsindicatie in een ziekenhuis zijn opgenomen, terwijl nog geen 30 dagen waren ver-

streken na hun voorafgaande opneming en verder verblijf in een ziekenhuis met eerder bedoelde opnemingsindicatie, de in die voorafgaande periode genoten verpleegdagen meegeteld.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na die van zijn afkondiging en werkt terug tot 1 januari 1968 voor wat betreft het bepaalde in artikel I, sub *a*, *c*, *d* en *e* en tot 1 april 1968 voor wat betreft het bepaalde in artikel I, sub *b*, *f*, *g*, *h*, *i*, *j* en *l* voor zover deze bepalingen geen betrekking hebben op de aanspraak op psychiatrische dagbehandeling, welke bepalingen, evenals het bepaalde in artikel I, sub *k*, in werking treden op een door Ons te bepalen tijdstip.

Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid is belast met de uitvoering van dit besluit, dat met de daarbij behorende nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden

geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 16 oktober 1968.

JULIANA.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*
B. ROOLVINK.

*De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*
R. J. H. KRUISINGA.

Uitgegeven de twaalfde november 1968.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

In verband met de inwerkingtreding van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (*Stb.* 1967, 655) (A.W.B.Z.) is het noodzakelijk naast de Ziekenfondswet — een daartoe strekkend wetsontwerp is aan de Staten-Generaal aangeboden — ook het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering (*Stb.* 1966, 3) aan te passen.

De voorgestelde wijzigingen houden verband met

1. het beperken per 1 april 1968 van de aanspraak op ziekenhuisverpleging krachtens de ziekenfondsverzekering tot een ononderbroken periode van 365 verpleegdagen;

2. de gelijkstelling van sanatoria voor tuberculose-patiënten met ziekenhuizen per 1 april 1968;

3. het vervallen van de aanspraak op de verstrekking, verpleging en behandeling in verpleeginrichtingen, welke verstrekking per 1 april 1968 is overgebracht naar de A.W.B.Z.;

4. de noodzakelijkheid om aansluiting te kunnen verkrijgen met de verstrekkingen krachtens de A.W.B.Z. om in plaats van het begrip „medische indicatie” een ruimer begrip „opnemingsindicatie” te hanteren, zoals dit is geschied in het kader van de A.W.B.Z. Bij het begrip „opnemingsindicatie” zullen naast medische factoren ook maatschappelijke factoren (omstandigheden die thuisbehandeling onmogelijk of ongewenst maken) in aanmerking moeten worden gebracht;

5. de invoering van de verstrekking „psychiatrische dagbehandeling”, op een nader door de Kroon te bepalen tijdstip.

Tenslotte zij opgemerkt, dat van deze gelegenheid gebruik is gemaakt de redactie inzake de tandheelkundige hulp aan te passen in verband met de per 1 januari 1968 ingevoerde verstrekking van kaakorthopaedische hulp.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onder a. De wijziging van artikel 1, onder *c*, houdt verband met de per 1 januari 1968 ingevoerde verstrekking van kaakorthopaedische hulp.

onder b. Deze wijziging is noodzakelijk in verband met het overbrengen van de verpleging en behandeling in verpleeginrichtingen van de Ziekenfondswet naar de A.W.B.Z., het gelijkstellen van sanatoria voor tuberculosepatiënten met ziekenhuizen, het invoeren van de verstrekking psychiatrische dagbehandeling en het laten vervallen van de woorden „en andere inrichtingen” welke woorden een te wijde strekking inhouden.

onder c. Deze toevoeging is noodzakelijk in verband met het vervallen van de woorden „en andere inrichtingen” in artikel 2, onder *e*.

onder d en e. Beide wijzigingen zijn noodzakelijk geworden door de invoering van de kaakorthopaedische hulp te verlenen door de tandarts-algemeen practicus, welke hulp in de beschikking tandheelkundige hulp ziekenfondsverzekering (*Stcrt.*

1967, 248) is opgenomen, en deze hulp, te verlenen door de tandarts-specialist, welke hulp als nieuwe verstrekking eveneens per 1 januari 1968 werd ingevoerd (*Stcrt.* 1967, 248).

onder f. Deze wijzigingen zijn onder *b* reeds toegelicht. De vervanging van de cijfers 13–18 door 13–14 is het gevolg van de wijziging van artikel 15 en het vervallen van de artikelen 16–18; zie hiervoor het onder *j* gestelde.

onder g. Deze wijziging is in het algemeen gedeelte onder punt 4 reeds toegelicht.

onder h. Deze wijziging beoogt overeenstemming en aansluiting te verkrijgen met de desbetreffende bepalingen in het Verstrekkingenbesluit Bijzondere Ziektekostenverzekering 1968.

onder i. Het vervallen van artikel 15 (oude tekst) is noodzakelijk omdat in de daarin genoemde gevallen de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten toepassing vindt.

Het nieuwe artikel 15 is noodzakelijk omdat in de in dit artikel genoemde gevallen de opneming en het verder verblijf in een ziekenhuis ten laste komen van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.

onder j. Reeds in het algemeen gedeelte is onder punt 2 uiteengezet, dat in verband met de op 1 april 1968 ontstane aanspraken krachtens de A.W.B.Z. er geen behoefte meer bestaat aan een onderscheid in aanspraken tussen ziekenhuizen en sanatoria voor tuberculosepatiënten. De op dit tot 1 april 1968 bestaande onderscheid betrekking hebbende artikelen dienen dus te vervallen.

onder k. Het vervallen van artikel 19 (oude tekst) is reeds toegelicht onder *b* en *c*. De invoering van het nieuwe artikel 19 is in het algemeen gedeelte onder punt 5 reeds toegelicht.

onder l. Deze overgangsbepalingen zijn noodzakelijk ten einde te voorkomen dat dergelijke verzekerden na 1 april 1968 eerst weer een jaar ten laste van de ziekenfondsverzekering in een ziekenhuis zouden moeten hebben verbleven alvorens de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten op hen van toepassing zou worden.

Artikel II. De voorgestelde wijzigingen, welke verband houden met het op die datum geldend worden van aanspraken ingevolge de A.W.B.Z., dienen met ingang van 1 april 1968 in werking te treden. De wijzigingen met betrekking tot de kaakorthopaedische hulp, dienen terug te werken tot 1 januari 1968. De bepalingen betreffende de psychiatrische dagbehandeling treden op een nader te bepalen tijdstip in werking.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*
B. ROOLVINK.

*De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*
R. J. H. KRUISINGA.